

L'Alzina

Butlletí municipal de Fontcoberta i Vilavenut | Núm. 295 | Juliol-Agost-Setembre 2025

L'ALZINA

**Juliol-Agost-Setembre
2025
Núm. 295**

Edita

Regidoria de Comunicació,
Coordinació i Promoció
Econòmica de l'Ajuntament
de Fontcoberta

Coordinació

Jaume Colomer Feliu

Disseny i maquetació

Mònica Sala Ametller

Impressió

Bàcula Editors SL
(Banyoles)

Difusió

600 exemplars

Dipòsit Legal

GI-745/1983

ISSN

3081-2127

Amb el suport de

Diputació de Girona

**Normes per a la publicació
de cartes i articles**

L'ALZINA agraeix les cartes i articles dels seus lectors i escull amb preferència per a la seva publicació les cartes breus fins a 20 línies mecanografiades i els articles d'unes 45 amb lletra Times New Roman 12. Tots els escrits hauran d'anar signats amb el nom i cognoms, encara que si es desitja es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable del seu contingut és l'autor. Les cartes i els articles s'hauran de lliurar abans de tancar L'ALZINA preferiblement a l'adreça de correu electrònic butlleti@fontcoberta.cat o a través d'algun altre suport. L'ALZINA es tanca el dia 10 del mes següent de cada trimestre. Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'Ajuntament de Fontcoberta o els autors.

Foto de portada

Josep Banal, regidor de Festes, acompanyat de dues representants de la Colla de Gegants i Capgrossos de Fontcoberta presenten en públic, a l'Ajuntament, el gegantó Jan Benejam el 27 de juliol del 2025 durant la Festa Major de Fontcoberta. Fotografia de Lluís Pou.

03

Destaquem

4a aula a la Llar d'Infants Els Plançons

04

L'Ajuntament informa

De dia en dia

Vestidors / La fibra òptica ja ha arribat a Vilavenut / Minideixalleria i àrea d'aportació / Tractament arxivístic / Depuradora de Vilavenut / Brigada Jove / Ancoratges de seguretat cistelles pavelló / Ruta de les Fonts i del Patrimoni de Fontcoberta / Arreglat el camí de can Mas / Desbrossadora per al tractor / Persona nova a l'equip de neteja municipal

Altres temes

Aprovació de l'Estatut de Municipis Rurals

8

Grups municipals

ERC
Junts
Més Fontcoberta

9

Esdeveniments

Festa Major de Fontcoberta 2025/ Concurs per decorar el dipòsit d'aigua de Melianta / X Concurs de fotografia / Presentació del gegantó Jan Benejam / Pregó de la Festa Major de Fontcoberta 2025. Pregonera: Maria Grau Pagès / La Lloca / Segona Festa del Batre / 9ª edició del Birravenut / Diada Nacional de Catalunya / Oncovespada 2025

23

Treballs premiats

24

Fets i gent

Melianta des de la Farrès / Benvingudes orenetes! / Participació a l'Oncotrail 2025 / Demografia juliol, agost, setembre 2025

26

L'entrevista

Miquel Mitjavila Vidal, President del Pessebre Vivent de Fontcoberta

28

El nostre patrimoni

Apunts de geologia 1: La *bauma* del Lladre

4a aula a la Llar d'Infants Els Plançons

Actualment, el centre disposa de 54 llocs escolars del primer cycle d'educació infantil.

Des del setembre de 2025, ja està en funcionament la 4a aula de la Llar d'Infants Els Plançons, un pas important que ha permès ampliar la capacitat del centre, que ara disposa de 54 llocs escolars del primer cycle d'educació infantil. L'obertura ha estat possible després de les obres d'adaptació, contractades i executades durant els mesos previs a l'inici de curs.

Aquesta ampliació culmina un llarg procés administratiu i tècnic començat a l'inici de la legislatura. Una de les primeres accions del govern municipal va ser sol·licitar al Departament d'Educació l'ampliació de la capacitat del centre. A finals d'agost de 2023, el Servei de Gestió de Construccions Escolars va emetre un informe tècnic favorable i el setembre següent es va aprovar el projecte que acreditava l'adequació dels espais i la seva capacitat segons la normativa vigent.

Tot i això, a l'octubre del mateix any es va informar a l'Ajuntament que, per obtenir l'autorització d'obertura i funcionament, calia adaptar

l'edifici a uns requisits específics de ventilació, amb una inversió superior als 20.000 euros, a més d'aportar diversos documents tècnics pendents. Davant la garantia que les places per als infants del municipi estaven cobertes i assegurades, el consistori va optar per aturar temporalment el projecte de la quarta aula.

Finalment, al febrer de 2025, el Departament va comunicar que, tractant-se d'un edifici existent, s'acceptava una solució tècnica alternativa: una ventilació natural mínima d'1/20 de la superfície de l'aula. Aquesta modificació va permetre reactivar el projecte, que es va completar amb èxit abans de l'inici del curs 2025-2026.

Amb aquesta ampliació, la Llar d'Infants Els Plançons consolida el seu paper com a servei essencial per a les famílies amb infants petits i reforça l'aposta municipal per l'educació de 0 a 3 anys. 🌱

3

A la pàgina 4, el projecte dels vestidors.

A dalt, les obres de la depuradora de Vilavenut, el 16 de juliol del 2025.

A baix, les obres de la depuradora de Vilavenut a principis d'octubre del 2025.

vocatòria prevista per al 2026, un cop el pressupost estigui plenament actualitzat i ajustat al cost real del projecte. Aquesta decisió permetrà assegurar el finançament complet de la iniciativa i avançar amb garanties en la creació d'una instal·lació moderna i eficient, que millorarà la gestió dels residus municipals, facilitarà la recollida selectiva i impulsarà la sostenibilitat ambiental al municipi.

Tractament arxivístic

Es continua amb el tractament arxivístic dels documents guardats a l'ajuntament vell, un procés clau per ordenar, classificar i conservar correctament els fons documentals municipals. Aquest treball permet garantir la preservació dels documents històrics, facilitar-ne la consulta interna i assegurar que tota la informació administrativa i patrimonial estigui correctament organitzada segons els criteris arxivístics vigents. Amb aquesta actuació, el consistori reafirma el seu compromís amb la gestió responsable del patrimoni documental i amb la millora dels serveis d'arxiu per a l'Ajuntament i per als ciutadans.

Depuradora de Vilavenut

Les obres de construcció de la nova depuradora de Vilavenut avancen sota la supervisió del Consell Co-

marcal del Pla de l'Estany. Aprofitant aquests treballs, s'ha contactat amb l'empresa Agrienergia per continuar amb el projecte de soterrament de les línies elèctriques que travessen el nucli. En aquest sentit, estem treballant per al soterrament de la línia de baixa tensió que passa per la plaça Major i que es bifurca cap a l'Escola Vella i el camí de la Serra Pelada. Aquesta actuació permetrà millorar l'estètica i la seguretat de l'espai públic, alhora que es modernitza la infraestructura elèctrica del nucli de Vilavenut.

Brigada Jove

Aquest estiu s'ha contractat tres joves del municipi de Fontcoberta per formar part de la brigada municipal. Això dona continuïtat al projecte de la Brigada Jove, amb l'objectiu d'implicar els joves del municipi en

activitats de manteniment, millora i cura dels espais públics. Aquest programa permet als participants adquirir experiència pràctica, responsabilitat i coneixements sobre tasques municipals, alhora que contribueixen activament al benestar i a la seguretat del poble. Amb aquesta iniciativa, l'Ajuntament reafirma el seu compromís amb la participació juvenil i l'educació en la cura del municipi, fomentant el sentiment de pertinença i implicació dels joves en la vida comunitària.

Ancoratges de seguretat a les cistelles del pavelló

Durant el mes d'octubre es portaran a terme els treballs d'instal·lació dels ancoratges complementaris a les

A dalt, construcció d'una escala al tram nou de la Ruta de Les Fonts i del Patrimoni de Fontcoberta. A baix, l'escala una vegada construïda vora del Pas i de la gorga del Pas del Garrumbert.

cistelles de bàsquet del pavelló municipal, una actuació que té com a objectiu millorar l'estabilitat estructural de les cistelles i incrementar la seguretat dels usuaris, especialment durant l'ús intensiu per part d'entitats i col·lectius esportius del municipi. El cost total de la instal·lació és de 3.823,60 € (IVA inclòs). L'Ajuntament ha rebut una subvenció de 1.523,60 €, i la resta del cost es finançarà amb recursos propis. Aquesta millora s'emmarca en la voluntat del consistori de mantenir i millorar la qualitat de les instal·lacions esportives municipals, amb especial atenció a la seguretat i al bon funcionament dels equipaments.

Ruta de les Fonts i del Patrimoni de Fontcoberta

Durant la Festa Major de Fontcoberta es va inaugurar un tram nou de la Ruta de les Fonts i del Patrimoni de Fontcoberta, a l'alçada del camí de ca l'Oriol. En aquesta zona ja no cal passar per la carretera, fent que el recorregut sigui més segur per als usuaris. A més, s'ha actualitzat la senyalització, facilitant que els usuaris puguin seguir la ruta amb claredat, gaudir del paisatge i descobrir el patrimoni natural i cultural del municipi. Les millores en aquest tram continuen, i també s'estan buscant alternatives a la carretera en altres seccions de la ruta.

Arreglat el camí de can Mas

S'ha completat l'arranjament del camí de can Mas, millorant l'accessibilitat i la seguretat per a tots els veïns que transiten per aquesta via. El nou regatge asfàltic contribuirà també a reduir les despeses de manteniment del camí. Aquest treball forma part de les tasques de manteniment i millora de la xarxa de camins i accessos rurals del municipi, que l'Ajuntament realitza de manera contínua per garantir uns espais públics en bon estat i segurs. Amb aquesta actuació, el consistori continua treballant per millorar les infraestructures locals i facilitar la mobilitat dins del nostre municipi.

Desbrossadora per al tractor

L'Ajuntament ha adquirit una nova desbrossadora per al tractor municipal, amb l'objectiu de millorar el manteniment dels camins, carreteres i accessos del municipi. En un municipi majoritàriament rural com el nostre, amb una xarxa extensa de camins i espais naturals, resulta difícil mantenir tots els vorals i accessos en òptimes condicions durant tot l'any. Els períodes de creixement intens de la vegetació i les condicions meteorològiques sovint compliquen aquestes tasques. Amb aquesta nova eina, l'Ajuntament podrà optimitzar

els treballs de desbrossament i manteniment, millorant la seguretat viària i la imatge dels espais públics, alhora que es facilita la gestió directa i eficient dels recursos municipals.

Persona nova a l'equip de neteja municipal

L'Ajuntament de Fontcoberta dona la benvinguda a Josefina Antonella Pérez Manrique, que des de l'1 de setembre forma part de l'equip de neteja municipal. Ha estat contractada per 20 hores setmanals, que destinarà exclusivament a la neteja de l'escola. Amb aquesta incorporació, es reforça l'equip de treball que vetlla per mantenir nets i en bon estat els espais públics del municipi, garantint un entorn segur, agradable i acollidor per a tots els veïns i veïnes. Benvinguda, Josefina, i molts èxits en aquesta nova etapa!

ALTRES TEMES

Aprovació de l'Estatut de Municipis Rurals

El Parlament de Catalunya va aprovar el dimecres 16 de juliol l'Estatut de Municipis Rurals. Es preveu que el nou marc legal beneficiarà 608 municipis de menys de 2.000 habitants, del total de 947 municipis que

hi ha a Catalunya. Al Pla de l'Estany en seran vuit: Fontcoberta i Serinyà són rurals; mentre que Sant Miquel de Campmajor, Crespià, Esponellà, Palol de Revardit, Camós i Vilademuls reben la consideració de municipi rural d'especial atenció perquè tenen una població inferior als 500 habitants. Actualment, a Catalunya el 75% de la població es concentra en zones urbanes, mentre que el 25% restant viu en nuclis rurals que ocupen el 70% del territori.

L'Estatut de Municipis Rurals té l'objectiu de revertir el despoblament rural, garantir l'arrelament de les persones i afavorir el reequilibri territorial. El projecte de llei defineix, per primera vegada, què és un municipi rural i, per tant, se li dona un reconeixement específic. Entre la bateria de mesures destaca la creació d'un sistema de finançament propi, que estableix un fons específic de municipis rurals de caràcter incondicionat que anirà lligat a la llei de pressupostos. I també s'estableix una línia específica d'inversions per als municipis rurals perquè facin front a la regressió demogràfica i a l'envelliment de la població. Promou l'aplicació d'incentius fiscals per afavorir la compra i la rehabilitació d'habitatges i la reducció de la càrrega burocràtica dels ajuntaments que serà possible gràcies a la creació d'un portal únic a la seu electrònica de l'Administració que integrarà tots els tràmits, serveis i informacions que afecten aquest tipus d'ajuntaments. 🏡

Grups municipals

En aquest moment en què sembla propera la fallida d'una època de democràcia tramposa, el futur és incert. Sabem que no és possible preveure què passarà a curt i a mitjà termini: que no es pot aventurar com acabaran els conflictes que avui tenim plantejats, per bé que sembla difícil que unes solucions que satisfacin les demandes de canvis profunds de la nostra societat puguin venir de la gestió d'alguns partits, l'interès fonamental dels quals és que tot segueixi igual. Fer aquesta mena de previsions no és la feina que correspon als historiadors, sinó la d'analitzar els moviments de llarga durada i explorar les dimensions més profundes de la vida social. Per sota dels esdeveniments de cada dia, circula un corrent poderós i profund de consciència col·lectiva que és el que ens ha permès preservar la nostra identitat contra tots els intents de negar-la. Un corrent que de vegades pot semblar ocult, però que surt a la llum cada cop que cal enfrontar-se a un obstacle. La naturalesa d'aquest corrent, ens arriba a través del llarg procés de formació de la identitat dels catalans: d'un sentiment que ha perdurat en el temps i que ha arribat en plena vigència al present, havent resistit cinc-cents anys d'esforços d'assimilació, amb tres guerres perdudes –el 1652, el 1714 i el 1939–, sotmès a unes llargues campanyes de repressió social i cultural, que encara duren avui. Una trajectòria que permet mantenir l'esperança que, passi el que passi, aquesta voluntat de seguir essent nosaltres mateixos, contra totes les negacions i contra tots els desafiaments, seguirà persistint en el futur.

La Llei dels Serveis d'Atenció a la Clientela (SAC). La SAC, impulsada pel Ministeri de Consum, vol reforçar els drets dels consumidors en l'atenció al client. Actualment en fase parlamentària, inclou un acord entre **Junts** i el govern espanyol per garantir l'ús del català en aquests serveis. L'objectiu és assegurar el dret dels consumidors a ser atesos en català, afectant principalment empreses de més de 250 treballadors o una facturació superior als 50 milions anuals, com les companyies elèctriques, d'aigua, de gas, telefòniques i de transport de passatgers.

La reducció de la jornada laboral. La nova Llei del govern espanyol plantejava reduir la jornada setmanal de 40 a 37,50 sense reduir salaris. **Junts** hi està a favor, però rebutja que el cost recaigui sobre autònoms i empresaris, ja que incrementaria notablement les seves despeses. A Catalunya, un tant per cent molt elevat del teixit empresarial són autònoms i petites i mitjanes empreses, per la qual cosa **Junts** defensa adaptar la norma a aquesta realitat. En les negociacions, **Junts** també ha proposat abordar qüestions com l'absentisme, la precarietat, oferir incentius fiscals, reduir la burocràcia i la pressió fiscal o ampliar el nombre d'hores extres voluntàries per als treballadors que ho desitgin.

Davant la manca d'acord en aquestes propostes, **Junts** va votar en contra de la Llei, que finalment va ser rebutjada.

Amb Junts al capdavant, tot continua igual. Bones paraules per totes bandes, però... penseu el mateix els que passegeu pel poble, esteu d'acord amb l'acord de govern? Esperàveu algun canvi de direcció?, s'ha perdut una mica l'essència de cada partit?

A Fontcoberta som bona gent, i ens queixem poc. En els darrers mesos s'han fet diverses festes d'aniversari al parc de l'escola, aquell espai entre el pavelló i el camp de futbol, tres en un mateix cap de setmana.

Hi ha un joc de molla trencat, tapat amb un con d'obra... però és el que hi ha.

Les taules necessiten manteniment, una persona es va fer mal, en caure-li el seient per sobre, la cara i el braç masegats... però és el que hi ha.

I ara, quan ens prenguin aquest espai, **per fer la piscina i els vestidors del futbol potser aleshores sí que ens importarà, però ja serà tard.**

Veurem com ho expliquen quan arribin les màquines al que, sense manteniment, encara és l'espai més viu del poble.

Per acabar, tots estem a l'expectativa de la nova comissió de "Castahalloween". El nostre agraïment sincer a les persones que ho fan possible. Iniciatives així donen vida al poble. Esperem que hagi estat tot un èxit i continuï amb el bon ambient que es respira.

Esdeveniments

Festa Major de Fontcoberta 2025

Benvolguts veïns i veïnes,

Des de la Comissió de Festes de Fontcoberta volem compartir amb tots vosaltres una valoració que ens omple de satisfacció i gratitud. La Festa Major 2025, celebrada del 26 de juliol al 3 d'agost, ha estat un gran èxit, tot i haver-nos hagut de veure'ns amb la pluja: un èxit compartit i viscut per tothom.

Les noves iniciatives

La inauguració del Club RC Fontcoberta amb el circuit de cotxes radiocontrol va ser una proposta sorprenent i refrescant. No només va despertar la curiositat de grans i petits sinó que va servir com a punt de trobada per a aficionats i famílies: va ser una manera original d'encetar la festa amb tecnologia, joc i proximitat.

El torneig de bàsquet 3x3, amb col·laboració de ACB Fontcoberta i Train Today va ser una de les novetats esportives que va aportar dinamisme i energia a la festa. La combinació de rivalitat sana, treball en equip i diversió va traslladar un ambient realment competitiu i participatiu. Activitats com aquesta són fonamentals per generar moments col·lectius que reforcen el sentiment de comunitat i atrauen joves i famílies a viure la festa de manera activa i saludable.

Durant el pregó, es va fer la presentació emotiva del gegantó "Jan Benejan", un moment ple de simbolisme que va captivar el públic infantil i adult. Aquest nou símbol festiu representa l'arrelament de les tradicions locals i reforça el sentiment de pertinença col·lectiva.

L'espai de joc lliure per a infants de 0 a 8 anys a càrrec de Kincakau i amb la col·laboració de

l'AFA Els Plançons va ser un dels moments més tendres de la Festa Major. Va esdevenir un espai respectuós i acollidor, on els més petits van poder descobrir, jugar i explorar amb llibertat mentre els pares gaudien sense presses. Sentir les seves rialles i veure les seves cares d'il·lusió va ser, sens dubte, una de les alegries més grans d'aquesta edició.

Activitats i tradició

Actes ja consolidats com la caminada amb la col·laboració de Fontcotrail per fomentar salut i convivència, va resultar un bonic moment de trobada veïnal, per visitar el nou tram de la ruta local de les fonts, amb sortida i arribada a la plaça Major de Fontcoberta, on tenia lloc l'esmorzar.

Per altra banda, un altre element vital que forma part de la festa va ser el pregó de Festa Major a càrrec de Maria Grau Pagès, amb un discurs carregat d'arrelament i anècdotes de tota una vida de secretaria a l'Ajuntament

A dalt, a l'esquerra, circuit de cotxes radiocontrol. Al costat, la caminada passant per Figueroles. Al mig, a l'esquerra, cinema a la fresca amb la pel·lícula *Barbie*. Al costat, actors de l'obra *No et vesteixis per sopar*, de Traster Teatre. Foto: Lluís Pou.

A baix, a l'esquerra, assistents al teatre. Foto: Lluís Pou. Al costat jocs a la piscina.

A dalt, a l'esquerra, festa de l'escuma. Al costat, un grup al Gran Prix de Verano. A baix, a l'esquerra, assistents al sopar del dissabte. Foto: Lluís Pou. Al costat, actuació del grup Di-Gentelmans. Foto: Lluís Pou.

ció. A la nit vam compartir un acollidor sopar de germanor amb menú pensat per tothom i, per arrodonir la jornada, concerts amb Di-Gentelmans i The Covers Band van omplir la plaça de vida i alegria fins a la matinada.

El diumenge va acollir els actes finals de la Festa Major amb una combinació de solemnitat i festa popular. Al matí, l'ofici solemne en honor a Sant Feliu a l'església parroquial, acompanyat per la cobla Baix Empordà, va precedir una mitja audició de sardanes i un vermut popular a la plaça Major. A la tarda, la cercavila de capgrossos, organitzada per la Colla de Capgrossos de Fontcoberta, va recórrer els carrers del poble, aportant color i alegria. Seguidament, els assistents van gaudir de balls en línia amb Joan i Montse, i per tancar la jornada, el Grup Milenium va oferir un concert de música catalana que va donar pas a una animada sessió de ball. Es va posar fi amb un castell de focs per mantenir l'ambient festiu fins a l'últim moment.

En fi, la Festa Major de Fontcoberta 2025 ha estat un èxit compartit: ben concebut, ben organitzat i, sobretot, viscut amb il·lusió comunitària. Gràcies a l'Ajuntament, les entitats, els artistes, els voluntaris i, com no, vosaltres –la gent del poble– que heu omplert de vida cada racó festiu.

Ja som al dia d'avui somiant la Festa Major 2026: amb més moments compartits, més diversió i, sobretot, la mateixa ànima de poble que ens fa únics. Amb tot el nostre afecte i gratitud.

Comissió de Festes de Fontcoberta

del nostre municipi. Durant l'acte, es va fer també el lliurament dels premis del X Concurs de Fotografia local, un concurs que captura diferents racons de Fontcoberta. Enguany la temàtica va ser una posta de sol, des d'una mirada fontcobertina i que ens fa sentir orgullosos del nostre territori. També durant l'acte es va fer el lliurament de premis del concurs per decorar l'antic dipòsit de subministrament d'aigua a Melianta, una iniciativa que transformarà un element històric en un llenç creatiu, ple de colors i identitat local. Que bonic veure com es reconeix la creativitat veïnal i s'integra a la nostra història!

La sessió de cinema a la fresca va oferir la projecció de la pel·lícula *Barbie*, la plaça on veïns i visitants van gaudir d'una nit estiuenca sota estels i pantalla, compartint la calidesa de la comunitat.

L'esperada representació de teatre familiar del Traster Teatre de Fontcoberta amb l'obra *No et vesteixis per sopar*, una comèdia lleugera i plena de girs va captivar el públic amb humor i complicitat, reforçant l'esperit festiu. Va ser un èxit tot i el seu trasllat per pluja al pavelló.

El dissabte va ser una jornada completa i variada, pensada per a totes les edats. El matí va començar amb jocs a la piscina i masterclass a càrrec del Gimnàs Triops, Fitprogram i Wellness, que van unir activitat física i diversió. A la tarda, el campionat local de botifarra va engesar l'ambient i, tot seguit, la festa de l'escuma amb Baliga-Balaga va tenyir de riures i alegria la plaça. No hi va faltar l'entreteniment infantil amb el Doctor Fly Show ni el càsting del Gran Prix del Verano, amb música i proves per gaudir petits i grans que va posar punt i final a la tarda amb expecta-

A dalt, a l'esquerra, ofici solemne de la Festa Major. Al costat, la cobla Baix Empordà acompanyant l'Ofici solemne. A baix, a l'esquerra, sardanes a la plaça Major de Fontcoberta. Al costat, cercavila de Jan Benezam i els capgrossos pels carrers de Melianta.

Concurs per decorar el dipòsit d'aigua de Melianta

L'antic dipòsit d'aigua és una talaia singular del nostre municipi. És una estructura que ha estat, i és, testimoni del pas del temps i de l'evolució del seu entorn. Per això considerem que mereix una nova vida que el faci un símbol més i que l'identifiqui amb el poble, amb l'entorn i amb la nostra història. El concurs ha rebut diverses propostes de gran qualitat, creatives i plenes de bellesa estètica. Volem agrair sincerament la participació de tots els artistes que hi heu pres part i felicitar-vos per la feina feta.

El jurat estava format per Albert Serarols, reconegut escultor, de Porqueres, Rafael Dehesa, pintor, apassionat pel dibuix i la pintura des de ben jove, especialment en tècniques com el llapis, el carbó i la ploma, Josep Galceran, cap de la brigada municipal, Dolors Bustins, regidora de cultura i alcaldessa i Pau Miguel, regidor de Comunicació i Promoció Econòmica.

- El primer premi és per a: *CarGolina*, de Núria Daranas Serra.
- El premi finalista és per a: *Sempre Viva*, de Cristina Riera Roura.

El disseny que ha guanyat el concurs destaca per la seva complexitat, per la gran quantitat de referències icòniques d'elements del municipi, per la seva qualitat estètica i conceptual. L'artista Núria Daranas defineix així l'obra guanyadora: La proposta que es trobaran a continuació és fruit d'una barreja entre les possibilitats que ofereix l'objecte en qüestió, el dipòsit, i la temàtica requerida per al concurs. És a dir, quelcom que pogués adequar-se fàcilment a una superfície allargassada, foradada i exempta tal com ho és aquesta, i que al mateix temps evoqués el nostre municipi. La natura havia de constituir un pilar central, i de totes, els núvols van cridar-me l'atenció. Per la seva universalitat podrien semblar d'aquí i d'allà, d'enlloc en concret, però col·locats d'una certa manera, fa que siguin únics pel lloc on se'ls ha dissenyat. Aquí és on s'uneix el format amb el que s'hi representa: aprofitant

la circumferència de la construcció, aquesta es converteix en el punt central des d'on mirar l'exterior, i els quatre pilars en unes simbòliques fletxes que indiquen nord, sud, est i oest, tal com ja ho porta fent tants anys el penell que corona el dipòsit. Si tornem als núvols, la gradació de color és el que els fixa en aquest punt del municipi, podent veure l'albada en la direcció que ens indiquen els colors més blanquinosos i transparents, el dia de les diferents tonalitats de blau i la posta de sol pels que ja són més ataronjats. La dificultat de crear un disseny compacte per l'existència de grans buits en el mur va conduir la tria a un concepte repartit entre molts fragments que poguessin constituir una idea homogènia. La quadrícula ha estat el recurs escollit, que no només permet conduir-nos a través d'aquesta simbòlica línia temporal rutinària, sinó que també és útil encabir-hi detalls reconeixibles de Fontcoberta, també col·locats estratègicament per tal d'indicar aproximadament la seva posició en el mapa respecte aquest punt de referència. Així, hi trobarem: un cargol i el pavelló al nord, Santa Caterina d'Espasens i la Lloca al sud, can Jan de la Farrès, l'església de Melianta i la font de la plaça de Catalunya, Sant Feliu de Fontcoberta, l'Alzina Reclamadora, la Mare de Déu de la Font i Sant Sadurn de Vilavenut a l'est, i a l'oest la platja d'Espolla i un triops.

A l'esquerra, Dolors Bustins, alcaldessa, acaba de donar el premi a Núria Daranas. Foto: Lluís Pou. A la dreta, la proposta de Núria Daranas.

X Concurs de fotografia

El Concurs de fotografia de la Festa Major de Fontcoberta 2025 ha estat organitzat des de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Fontcoberta. Seguint amb els temes proposats per Ernest Costa, aquest any s'ha escollit POSTES DE SOL amb un element, o més, de referència al municipi. No és un tema fàcil tot s'ha de dir, perquè estar en el moment just d'una posta de sol, vol dir que s'haurà hagut d'anar al lloc escollit unes quantes vegades per trobar aquell moment ideal i perfecte de la posta de sol, que mai, fins i tot anant-hi cada dia, la llum, els núvols, els raigs del sol, el color, etc. seran iguals. S'han rebut un total de 73 fotografies de 25 autors locals i de la província i com

comprendran, la tasca del jurat no és senzilla. Cada fotografia és revisada, comentada i valorada. I això us ho podran dir mi-

llor l'Ernest Costa, en Lluís Pou i en Jaume Vilalta que fan aquesta feina i als quals vull donar les gràcies per la seva constància i dedicació. Des de la regidoria de Cultura continuarem la tasca iniciada ja fa 10 anys. I penseu que el municipi arriba des de Melianta a Espasens. Tenim molts indrets per fer fotos ben boniques.

Veredictes del jurat

- Primer premi local: Autor: Quim Güell Quintana – Títol: Últims rajos.
- Segon premi local: Autor: Quim Borrell – Títol: Adeusiau.
- Primer premi Absoluta: Autor: Miquel Planells Saurina – Títol: L'Alzina.
- Segon premi Absoluta: Autor: Biel Masó Ciurana – Títol: El pla de Martís daurat.

Escrit de tancament del concurs de fotografia llegit per

Ernest Costa: Cada any, després de llegir el veredictes, ens prenem la llibertat de fer algun comentari. Crític, però constructiu. Som-hi, doncs, amb el d'enguany: «s'ha anat perdent aquell costum que abans era obligat: pensar abans de fer [...]. Ara una càmera és una metralladora amagada, si convé en un mòbil. La moral de l'exigència ha desaparegut. S'ha imposat la moral de la metralladora. Anem disparant i alguna bala acabarà encertant el blanc. La resta és prescindible i podem esborrar-la». El text no és nostre. És de Josep Maria Espinàs. Bona Festa Major a tothom!

A dalt, a l'esquerra, Quim Borrell amb Jaume Vilalta. A sota, Biel Masó amb Lluís Pou i Ernest Costa. A dalt, a la dreta, Miquel Planells amb Lluís Pou i Dolors Bustins. A sota, Quim Güell amb Lluís Pou i Maria Grau.

12

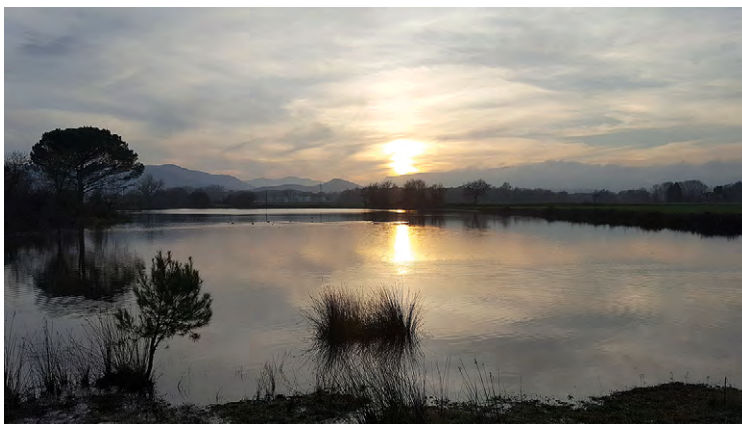

ÚLTIMS RAJOS

En aquesta fotografia el cel s'emporta tot el protagonisme juntament amb els últims raigs de sol del dia. Els núvols donen un dramatisme contundent a un cel que té una gran varietat de tonalitats que van des dels càlids intensos de l'entorn del sol fins als blaus freds de la meitat dreta. A la part fosca de baix podem intuir Melianta com a espectadora de la posta.

ADEU-SIAU

Heus aquí una imatge d'Espolla que té dos protagonistes: per una banda el sol, el qual es pon a l'horitzó i desprèn la calidesa pròpia d'una posta entremig d'un enteranyinat de núvols. Per altra banda tenim l'aigua com a element dominant; al seu damunt s'hi reflecteixen els tons grisosos, animats per un to rogenç central que pràcticament dibuixa un cercle al bell mig de la fotografia. La vegetació n'és testimoni i sembla que mira, expectant, el final del dia.

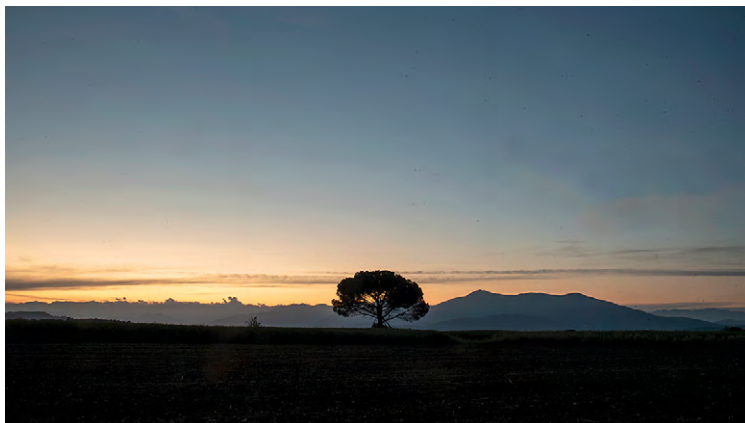
L'ALZINA

Composició excel·lent perquè s'ha situat de manera estratègica la figura d'una persona que dona especial sentit a la composició. Al mateix temps, els colors del núvols del cel componen un fons de tons càlids i diferents, on destaquen les siluetes de l'alzina reclamadora i de la figura humana que contempla el panorama.

13

EL PLA DE MARTÍS DAURAT

En aquest cas, la composició juga amb els espais ocupats per colors llisos; tant del cel, de color blau intens i més gran, com de la part del terra de color fosc intens i molt més petit, que queda compensat al ser molt més pesant. La silueta d'aquest arbre solitari destaca enmig de l'espai ocupat per tons càlids del cel, amb núvols allargats i unes muntanyes ben perfilades que li donen profunditat i equilibri.

Presentació del gegantó Jan Benejam

Josep Banal, regidor de Festes, va presentar el gegantó Jan Benejam el diumenge 27 de juliol del 2025 a can Jan de la Farrès, seu de l'Ajuntament, dins dels actes de la Festa Major de Fontcoberta. Les seves paraules: Els gegants formen part d'una de les tradicions més estimades de la cultura catalana. Amb les seves alçades imponents i els seus balls majestuosos, donen vida a les festes populars, transmeten històries del passat i ens connecten amb la nostra identitat col·lectiva. Són símbol de comunitat, d'arrelament i d'orgull local. Avui fem un pas endavant en aquesta tradició i donem la benvinguda a en Jan Benejam, el primer gegantó del municipi de Fontcoberta! En Jan no és un personatge qualsevol. Representa la força, la lluita i la dignitat d'un poble que mai no ha volgut abaixar el cap. Va ser un remença, un pagès que va lluitar per la seva llibertat i per la de tota una generació. Sabem que Jan Benejam, antic propietari de can Jan de la Farrès, es va implicar activament en les lluites remences. En reconeixement als serveis prestats durant el setge de Girona, va rebre el privilegi de generositat, una distinció reservada a només vint-i-nou remences. Entre ells, també hi havia Jaume Ferrer de Fontcoberta. El cognom Benejam podria tenir un origen àrab, una mostra més de les arrels diverses que han conformat la nostra història. Amb aquest gegantó volem recuperar la memòria, fer créixer l'estima pel patrimoni local i transmetre als més joves el valor de la cultura arrelada. Benvingut, Jan Benejam! Que el teu pas gegant inspire molts passos petits, però valents, com els teus.

14

A dalt, presentació del gegantó Jan Benejam a la Sala Gran de can Jan. Al mig, foto de grup de la Colla de Gegants i Capgrossos de Fontcoberta amb el gegantó Jan Benejam i els capgrossos després de la ballada. A baix, primera ballada del gegantó Jan Benejam davant de can Jan acompanyat dels capgrossos de la Colla de Gegants i Capgrossos de Fontcoberta.
NOTA: Les fotografies són de Lluís Pou.

Pregó de la Festa Major de Fontcoberta 2025

PREGONERA: MARIA GRAU PAGÈS

Diumenge 27 de juliol, a l'Ajuntament de Fontcoberta a can Jan

Bona tarda i molt benvinguts i benvingudes al pregó de la Festa Major de Fontcoberta. Bé, aquest any 2025 és el meu any dels pregons. A Vilavenut mai s'havia fet pregó per la Festa Major, aquest any va ser el primer i me'l varen adjudicar a mi, i pocs dies després em varen invitar a fer el de la Festa Major de Fontcoberta. D'entrada li vaig dir al Sr. Alcalde que em feia molta il·lusió però que aquest any no, perquè estava redactant el de Vilavenut i dos en un any em semblava excessiu. Ell va insistir ja que era l'últim any que representava Fontcoberta com alcalde. Llavors vaig pensar que no podia dir-li que no a en Xavier Cros, ja que havíem estat 14 anys a l'Ajuntament, ell com a regidor i jo com a secretària-interventora, i li vaig dir que sí. Així que moltes gràcies a l'Ajuntament per pensar en mi, i intentaré donar el tret de sortida de la Festa Major de Fontcoberta de la millor manera que sàpiga.

A Vilavenut vaig parlar de la història, millor dit de les meves vivències des que era petita fins avui de la Festa Major del poble, una mena d'homenatge a la Festa Major. D'entrada, a Fontcoberta se'm feia difícil fer un pregó dedicat a la Festa Major, tampoc volia parlar ni parlaré d'infraestructures ni d'obres ni de pressupostos de l'Ajuntament, tot i que de tot plegat podria estar-ne parlant hores, però no és la meva intenció. Després d'haver-ho pensat, del que us parlaré serà un resum petit de vivències i anècdotes viscudes durant tots aquests anys a l'Ajuntament. Tot i així vaig buscar el pregó d'en Pere Feliu que va fer l'any 2002, que com havia sigut secretari de l'Ajuntament de Fontcoberta, vaig pensar no repetir dades o anècdotes i vaig quedar sorpresa perquè en el seu pregó, diu exactament "que quan es va fer càrrec de la Secretaria de Fontcoberta s'havia contractat prèviament una administrativa, que va resultar ser una noia de Vilavenut acabada de diplomar de Magisteri, que va dir que vindria per un temps curt, fins que aprovés les oposicions i obtingués una plaça de mestra. Aquesta noia és l'actual secretària Maria Grau Pagès, que ja porta més de 20 anys a l'Ajuntament. Ella sí que quan es jubili i li encarreguin el pregó de la Festa Major de l'any 2025 us podrà explicar la història complerta. Ets un futurista Pere? Com sabies que el 2025 faria el pregó jo?"

Bé bromes apart, la primera relació que jo vaig tenir amb el poble de Fontcoberta va ser quan anava a l'escola de Vilavenut. El dijous llarder havíem vingut algun any a visitar l'escola i passar un dia amb els alumnes de Fontcoberta i llavors el següent any fèiem al revés, i així ens anàvem coneixent tots els nens i nenes del municipi.

D'adolescent, algun any tot un grup de jovenets de Vilavenut havíem anat la tarda a la Festa Major de Fontcoberta. Recordo que ens ho passàvem molt bé a la plaça del poble ballant i fer algun refresc al bar. Llavors cap al tard ens venien a buscar els pares amb el cotxe.

I com vaig aterrar a l'Ajuntament de Fontcoberta? Doncs bé, jo vaig estudiar magisteri. Vaig fer unes substitucions i feia classes particulars a les tardes, mentre esperava les oposicions. Un dia va venir a trobar-me el Sr. Montserrat Lavall, secretari de l'Ajuntament, apunt de jubilar-se, ja que passava uns anys de l'edat de jubilació i em va dir si el volia o podia anar-lo a ajudar unes hores a l'Ajuntament, i li vaig dir que sí. Així, el setembre de 1980 vaig començar a treballar a l'Ajuntament com a auxiliar administrativa. Una vegada li vaig dir que sí per anar a treballar a l'Ajuntament, em va presentar el Sr. Alcalde, el Sr. Lluís Ferrando i Portella.

Vaig començar, doncs, com a auxiliar administrativa a un ajuntament on hi havia una única sala o habitació, estava ubicada entrant a baix a mà dreta, d'on abans era l'Ajuntament, i per accedir-hi s'havien de baixar dos esglaons. Més tard, va ser una aula de l'escola i fins ara va ser el nostre arxiu i potser actualment encara s'hi guarden documents. Hi havia dues taules ajuntades, que eren com una taula llarga, amb cadires al voltant, i allà es treballava, es feien els plens, venia un dia la setmana el tècnic i treballava i informava les obres a la mateixa taula, el Jutge també, tots allà mateix. Hi havia una màquina d'escriure antiga tipus Underwood i una altra màquina calculadora amb una maneta, que cada cop que feies una operació havies de donar-li una volta amb la maneta. Els papers i expedients es guardaven en uns armaris molt vells. Mare meva vaig pensar, jo havia après mecanografia amb màquines més modernes amb cinta de dos colors i a casa ja en tenia una i a les oficines no. Tampoc no hi havia lavabo i vàter, hi havia una comuna i prou. Ara el Sr. Alcalde va fer-ho canviar ràpidament i en poques setmanes ja disposàvem d'un lavabo com Déu mana.

I tornant amb el Sr. Montserrat Lavall, he de dir que era una bellíssima persona, molt popular, amb una ironia molt fina i explicava uns acudits molt divertits. A més tenia les idees de la societat i el món d'aquell moment, època de la transició democràtica, molt clares, i era molt pràctic. Mireu si era pràctic que el primer dimecres que jo estava allà treballant, cap les 10 h del matí em diu "Va noia plega veles i anem". Jo vaig quedar sorpresa i li vaig preguntar on hem d'anar i em va dir a casa meva a fer el cafè i jo dic "no jo ja em quedaré" i em va explicar que els dimecres al matí tancava l'Ajuntament perquè com que la gent anava a mercat, els hi era més fàcil anar a casa seva

a Banyoles a fer les gestions. I així vàrem anar a casa seva a fer el cafè i allà hi tenia un despatx més modern que el de l'Ajuntament i sí que hi va venir gent del municipi a fer gestions. A partir d'aquell dimecres, però, jo em vaig quedar a treballar a l'Ajuntament. Els que el vàreu conèixer sabeu que tenia problemes amb el paladar i parlava d'una manera peculiar. Bé, jo al començament no l'entenia massa, i em dictava les actes i hi havia paraules que no entenien el què em dictava, li deia perdoni m'ho pot repetir que no segueixo, i em deia doncs espavila eh i més ràpid tot això, buf!!! Actes que s'havien de transcriure en un llibre a mà i en castellà. No va ser fins l'any 1986 amb la Llei de normalització lingüística que es va canviar del castellà al català. Ara amb ell m'ho passava molt bé perquè d'acudits i històries de quan era jove no en faltaven. Us en podria dir molts perquè els recordo molt bé. Apunt de jubilar-se va venir de secretari el Sr. Pere Feliu, per a mi un referent, un mestre de l'administració municipal. Sembla que el veig arribar amb una gavardina llarga, una maleta i el Sr. Montserrat em diu: aquest que ve és molt savi, molt trempat i treballador. Vaig pensar doncs ja anirem bé!!!

Varen fer el canvi de secretari i ràpidament en Pere va canviar la màquina d'escriure, la calculadora, l'armari i tot el que es va poder canviar en una sola habitació. Entre l'energia del nou secretari i la del Sr. Lluís Ferrando com a alcalde, el municipi va fer un gran canvi, iniciatives noves, serveis nous fins aleshores inexistents, alguns es dotaven mitjançant petites subvencions de la Diputació i la feina i la burocràcia anava en augment.

El Sr. Lluís Ferrando una altra bona persona, molt compromès en el seu càrrec, on intentava ajudar i posar fàcil les gestions a la gent del poble. Per a fer pinya amb tots els regidors, va instituir a la primera legislatura, després de cada ple o gairebé cada ple anar a sopar amb tots ells i el secretari i jo com a auxiliar administrativa. En aquesta època hi havia molt bon ambient entre tot el consistori, però cadascú s'ho pagava de la seva butxaca, ja que en la primera legislatura democràtica ningú cobrava. Era només per Nadal que es feia un sopar a càrrec de les arques municipals.

Amb tot això, en Pere Feliu secretari de Fontcoberta i Mieres va canviar i va anar a Besalú, i en aquell moment em vaig quedar de secretària-interventora interina, fins que vaig anar a les oposicions el 1989 i vaig passar a formar part d'un cos de funcionaris de l'Estat anomenat "d'habilitació nacional", però es va tenir temps, abans de que marxés en Pere Feliu, de fer-li una bona remullada. Amb el Sr. Lluís Ferrando com a alcalde es va construir la piscina municipal, on el dia de la seva inauguració alguns hi varen caure vestits. Un d'ells va ser en Pere Feliu que va tenir temps de llençar la cartera de butxaca al terra, ja que a dins hi tenia el xec que el President o representant de la

Diputació li havia donat aquell mateix vespre en el sopar, com a subvenció per l'obra de la piscina. Les coses anaven així de fàcils aquella època. Així doncs, com a secretària-interventora interina, va entrar com a auxiliar administrativa l'Anna Oliver, fins que es va casar, i el juliol del 1989 es va assignar la plaça a l'Anna Graboleda i quan aquesta va ser mare i va agafar la baixa de maternitat va entrar la Mercè Morente. Persones amb qui hem compartit grans moments de les nostres vides.

Es va començar a restaurar l'edifici on hi havia l'Ajuntament, i mentre es rehabilitava les oficines es varen ubicar a Melianta, a una part del Restaurant Can Cadavall, lloc on més tard va ser el Club Edén. Una vegada restaurat es va inaugurar el 10 de setembre de 1989, es varen fer les oficines noves a dalt. Allà hi havia lavabos nous, la Sala de Plens, el despatx del Sr. alcalde i en aquell moment prou espai pels tècnics municipals, la secretària-interventora, les auxiliars administratives i el Jutjat de Pau.

També es va construir el cementiri nou. La gent venia a l'Ajuntament i alguns volien el nínxol de dalt, altres el de baix, algun altre no el volia al costat d'un determinat veí... El Sr. Ferrando ho va arreglar ràpid. Em va preguntar: tens un joc de bingo? Li vaig dir sí, doncs tal dia porta'l. I va arribar el dia que es va quedar per fer el sorteig dels nínxols públicament al local de la piscina. Es va fer l'esperat sorteig, net i clar, es varen repartir els nínxols de la gent apuntada i no hi va haver cap problema. I parlant del cementiri, quan es va haver acabat el cementiri nou i es varen haver tret totes les restes dels vells, va venir a l'Ajuntament el Sr. Figueras, que era qui portava la funerària a Banyoles, i també era un senyor molt respectable i simpàtic, t'ajudava a fer la feina fàcil en la tramitació de la paperassa dels difunts i sempre tenia alguna cosa graciosa per dir. Un dia va venir a l'Ajuntament i em va dir: podem parlar amb el Sr. Alcalde? El Sr. Ferrando diu: endavant! El Sr. Figueras es va asseure davant d'ell i molt serio li va dir: Sr. alcalde, he vingut aquí amb la Maria perquè vull que ens felicitin. I el Sr. alcalde va quedar una mica sorprès i diu: i per què? El Sr. Figueras diu: doncs perquè hem fet el trasllat del cementiri de Vilavenut i del de Fontcoberta cap al nou i no se n'ha escapat cap. El Sr. Alcalde va riure i ens va felicitar, no per això, sinó perquè aquí vàrem fer una feina de formiguetes, per poder saber a qui pertanyien tots els nínxols d'un cementiri i de l'altre.

El Sr. Lluís Ferrando també va instituir un grup de teatre amateur sense saber-ho ni pensar-ho. Per a recollir fons per la guerra de Bòsnia, va decidir fer una obra de teatre. Gairebé tots els regidors i algun personal de l'Ajuntament vàrem escenificar a la plaça Major de Fontcoberta l'obra "El triomf de la carn", dirigida pel Sr. Joan Olives. I així es va començar un grup de teatre a Fontcoberta, del que en vaig formar part durant molts anys.

Cal dir, també, que tinc molts records de casaments civils fets a Fontcoberta. El primer que el recordo molt bé, era una parella que vivia a Vilavenut. Era el 29 de juliol de 1988. Vàrem engalanar el despatx del Sr. Alcalde i va ser un acte molt bonic i emotiu, exempt de protocol, però revestit de tota dignitat. I de casaments civils n'hem celebrat de tots colors i parelles, ja que a l'Ajuntament es tramita l'expedient de casament, quedàreu sorpresos de la diversitat i maneres de fer que hem conegut, veritat Anna i Mercè?

Una altra anècdota va ser la inauguració de can Jan de la Farès, com a Centre Cultural, exactament aquí, on ara és l'Ajuntament. El President Sr. Jordi Pujol I Soley el dia 28 de setembre de 1996 va inaugurar can Jan i l'Escola Alzina Reclamadora. Els de protocol ens trucaven avui, demà, demà passat, cada dia per tenir-ho tot apunt i a lloc. Uns dies abans varen venir a veure l'edifici i a manar-nos sobre tot el que havíem de fer aquell dia. De l'Ajuntament del poble de Fontcoberta cap a can Jan, jo amb el meu cotxe davant i ells darrere. Quan som passat el trencant de Centenys, en el camp que queda a la dreta hi havia un ramat i una ovella baixa del camp, travessa la carretera i a sota el meu cotxe, radiador rebentat, cotxe parat, ovella morta i els de protocol ben esverats, bé, jo també. Em varen ajudar a apartar el cotxe de la carretera, vaig pujar al seu cotxàs i cap a ensenyar-los can Jan. Em varen repetir que per qualsevol cosa ells eren testimonis del que havia passat, perquè el pastor em deia que si hagués anat més a poc a poc no l'hagués mort. I sí, jo vaig una mica ràpida amb el cotxe ja ho sé, però just aquell dia amb els de protocol darrere, no hi anava. Bé, tot es va solucionar, sense problemes.

No totes les vivències varen ser boniques, també com a secretària del Jutjat de Pau, vaig viure uns actes puntuals, que em varen afectar emocionalment. El primer, el dia del meu aniversari, coincidí en diumenge i estava embarassada de la meua filla Mariona. Apunt de començar el dinar d'aniversari, em truca la Guàrdia Civil, any 1983, encara no hi havia els Mossos d'Esquadra, que hi havia un mort dins un cotxe al camp de futbol i havia d'anar-hi per fer l'informe i esperar el jutge de Pau i el forense per l'aixecament del cadàver. En Joan, el meu home, em va acompanyar i quan vàrem ser allà vàrem haver d'esperar una bona estona el forense, com he dit era diumenge i estava fora. Com a secretària del Jutjat havia de fer la descripció del que hi havia. Quan ho recordo veig la foto del senyor, de l'ampolla de vi bui-

da dins el cotxe, un 127, i del paquet de cigars negres, el 46, que duia a la butxaca, mentrestant el tinent de la Guàrdia Civil anava fent les fotos de rigor. Arriben el forense i ajudants per l'aixecament del cadàver i un d'ells treu el paquet de cigarretes del difunt, n'agafa un i encén la cigarreta del paquet i es posa a fumar tranquil·lament. Jo vaig pensar: però que fa aquest home?

Em va sorprendre moltíssim. L'any següent, just també el dia del meu aniversari, em truca altra vegada la Guàrdia Civil per un suïcidi. Un noi d'una casa de Melianta es va atrinxerar en una habitació i al cap d'una estona es va tirar un tret. Quan vaig arribar a la casa, el mateix tinent em va dir: noia ja hi tornem, entrem a fer la inspecció i l'informe de la descripció, t'acompanyo i si no pots resistir-ho m-ho dius. Va ser molt fort veure l'escena del noi jove i d'aquella manera, però sí ho vaig resistir i vaig informar. Aquests fets sens dubte t'afecten l'estat emocional i l'estat d'ànim en aquells moments i et fan reflexionar molt.

Un altre fet que em va passar del Jutjat va ser un atropellament lleu d'una noia de l'Edén. Va haver de venir a fer la declaració de com havien anat els fets. Per cert, la noia era maquíssima i amb un tipet perfecte. Inclòs els tècnics quan la varen veure varen fer el seu comentari (ara diríem comentari masculista). Al cap d'unes setmanes arriba al Jutjat la citació pel judici. Així que truco a en José Moreno, el cap de l'Edén i li demano que avisi a la Maria José per venir a buscar la citació. Em respon que ja no hi és que està a Barcelona, i afegeix: però Maria tengo que decirte algo, que no es Maria José sinó que es un José Mari. Vàrem quedar tots bocabadats i si haguéssiu vist la cara dels tècnics quant els hi vaig dir, era de TBO. Sort que al desembre de 1999 es va posar en funcionament l'Agrupació de secretaries de Jutjats de Pau del Pla de l'Estany. Des de llavors els secretaris d'Ajuntament són únicament secretaris del Registre Civil i no han de fer les tasques del Jutjat. Actualment la secretària judicial és la Montse una noia compromesa amb la feina i molt amable, amb qui he compartit onze anys de treball en el Jutjat de Pau. Val la pena aquí esmentar la feina que fan els jutges de Pau i els seus substituïts. Vaig començar amb el Sr. Ramon Famada, llavors en Manel Fernández, el Sr. Joan Fajula, la Sra. Pilar Grabuleda i el Sr. Josep Mª Estany, que per una temporada per motius de salut, va agafar el relleu l'actual jutgessa de Pau substituïda, la Sra. Auri Colom. A tots ells agrair la bona entesa, disposició i dedicació a la tasca del Jutjat de Pau i Registre Civil.

El Sr. Lluís Ferrando, que va ser alcalde durant vint anys, però apart d'ell, he compartit el treball a l'Ajuntament amb dos alcaldes més, tots dos nascuts a Fontcoberta i que ens coneixíem des de molt joves. En Jaume Roura i en Joan Estarriola, persones de tota la vida de Fontcoberta, grans coneixedors de tot el municipi, un altre punt també molt a favor d'ells i gran ajuda en certs moments a resoldre conflictes i situacions del món rural i de la zona urbana. I per un alcalde, en aquests últims anys, no és fàcil compaginar les dues zones del municipi de Fontcoberta, la rural, que encara avui té moltes, moltes mancances i la urbana que cada vegada és fa més gran i per tant amb més necessitat de serveis. També cal dir que amb ells dos també hi va haver una època d'obres i inauguracions, però també molts maldecaps per la crisi de pressupostos a què es va arribar, però tot i així es varen portar a terme grans obres que han canviat i millorat el municipi de Fontcoberta en tots els aspectes. En Jaume Roura va ser elegit alcalde de Fontcoberta a les eleccions municipals del 13 de juny de 1999 i va estar davant l'alcaldia fins el 16 de juny de 2007, i amb ell com alcalde, apart de les obres i infraestructures realitzades, es va instituir la primera Fira del Cargol, la primera Festa del segar i el batre i la primera revetlla de Sant Joan a la plaça de Catalunya. A l'any 2005, l'1 de juliol es va modificar el Codi Civil del dret a contraure matrimoni, i a en Jaume Roura a l'any 2006 va oficiar el primer casament de dues noies, que venien de Barcelona. He de dir que estàvem tots a l'expectativa. Varen arribar en un taxi de Barcelona, elles i les dues noies que feien de testimoni. Una vegada acabada la celebració, estaven molt contentes i felices i ens varen explicar que es venien a casar a Fontcoberta perquè una de les dues, tenia un familiar que portava el cognom Fontcoberta. Amb en Joan Estarriola, com a alcalde vàrem treballar colze a colze, que es diu, des de 2007 fins el setembre de 2021, data del meu comiat. Apart del treball a les oficines de l'Ajuntament, projectes, obres, inauguracions i altres, vàrem viatjar a Mèxic arrel d'haver posat el nom del President Lázaro Cárdenas a un carrer de la nova zona urbana a l'any 2009. Es va produir un intercanvi cultural i vàrem viatjar junt amb l'Esbart Fontcoberta i acompanyants, dues regidores de l'Ajuntament, la Pilar Busquets i la Maria Pinsach i el President del Foment de la Sardana de Banyoles, Sr. Joan Lleal, a Guadalajara on hi viu el Sr. Murià historiador i acadèmic mexicà, que també va fer el pregó de la Festa Major de Fontcoberta a l'any 2012, molt amic de la família Vilà-Flaquer de Melianta, i a Puerto Vallarta on hi vivia l'activista i mecenes cultural Sr. Nacho Cadena. Va ser un viatge cultural molt intens i molt interessant, per conèixer una part del país, on els nois i noies de l'Esbart varen ballar en diferents llocs i varen fer amistats. I sense cap

mena de dubte, en conviure amb la gent del país aprens molt d'una altra cultura i com és el seu dia a dia.

A l'any 2012 a casa, can Salvi, vàrem celebrar els 100 anys d'obertura del restaurant, botiga, estanc... Va ser un acte molt emotiu, amb molt sentiment i a on hi va assistir molta gent. I el consistori amb en Joan Estarriola com a alcalde va lliurar una placa commemorativa dels 100 anys, que a dia d'avui continua estant a la façana de casa nostra. Placa que va descobrir en aquell acte la meva mare i en va ser molt feliç. Moltes gràcies.

També amb en Joan Estarriola com a alcalde es va celebrar el referèndum de l'1 d'octubre de l'any 2017. Uns dies estressants abans i el mateix dia des del matí al vespre, patint junt amb tots els regidors i molts voluntaris i voluntàries. Si ho recordeu els que hi érem ara posem les urnes, ara les traiem, les tornem a posar. Ara venen els polis, no s'han parat, han passat de llarg, un patiment tot el dia. Aquest dia sí que dona per explicar anècdotes, com on estaven amagades les urnes i altres.

També en aquesta última legislatura vaig ésser present en el canvi d'ubicació de l'Ajuntament, i em va fer il·lusió estrenar-lo ja que l'edifici de l'Ajuntament on jo havia començat, tot i les reformes va quedar obsolet i el febrer de 2021, ens vàrem traslladar provisionalment a can Jan i el juny del mateix any de manera definitiva, un edifici sense barreres arquitectòniques, amb espais més grans i més adient per a tothom.

I no puc deixar de dir que amb en Joan Estarriola com alcalde va ser el meu comiat anticipat. Un altre dels actes molt emotius per mi, amb la Mercè Juanola, regidora, com a mestra de cerimònies, va ser com una petita festa sorpresa, ja que em deien que fariem una copeta de cava amb tot el consistori i personal, i amb vaig trobar amb tota la meva família, regidors, jutges de Pau, l'alcalde anterior en Jaume Roura, no va poder assistir-hi el Sr. Ferrando per trobar-se indisposat, el mossèn, representació de l'Ajuntament de Camós, secretàries que havíem estudiat juntes, gent relacionada amb l'Administració i gent del municipi. Ja vaig veure durant la tarda del dimecres, molt de remenament i vaig pensar: Maria escriu ràpidament quatre ratlles per fer un petit discurs perquè aquí hi haurà alguna coseta més. I així va ser. Moltes gràcies.

Ara el més important és l'amistat que vaig fer amb tots tres alcaldes i regidors, un tracte honest, sincer i d'una gran qualitat humana. Crec que amb tots tres alcaldes junt amb els regidors i regidores es va treballar molt, amb molt d'esforç per tal de dotar al municipi del màxim d'infraestructures i serveis pel benestar dels ciutadans, tant de les zones rurals com la urbana, es va protegir el patrimoni municipal i en definitiva es va millorar el municipi, perquè les coses no surten per casualitat, vàrem tenir una bona entesa, una bona sintonia, tot i que no sempre varen

ser flors i violes, perquè entre l'alcaldia i l'organització administrativa i municipal s'ha de vetllar per la legalitat de les decisions, i això és complicat en diversos moments, però al final si es té empatia sempre s'arriba a una solució. La realitat d'un ajuntament és la que és i no sempre es pot fer el que els polítics tenen *in mente* per interessant i necessari que sigui pel municipi, i no és per posar pals a les rodes sinó fer bé la gestió de l'abans i el després, perquè tot el que es fa o construeix, llavors s'ha de mantenir i el pressupost és el que mana. I darrera l'engranatge de l'ajuntament i la secretària-interventora hi ha la responsabilitat administrativa i legal del consistori i compliment de les obligacions per evitar tenir responsabilitats penals.

I no puc anomenar tots els regidors i regidores que han passat en les diverses candidatures tant en l'equip de govern com en la oposició. Em cal agrair la gran feina feta amb tots ells i elles a les diverses regidories que han representat. Amb uns hem tingut més feeling que en altres, això és condició humana, però sí que puc dir que es va intentar i crec que es va aconseguir, gairebé sempre un ambient amb molt de respecte tot i les divergències d'opinions. I hem parlat d'alcaldes, però he de fer una ressenya a les alcaldesses, sí a Fontcoberta també hem tingut alcaldesses, substituint els alcaldes quan estaven de vacances, la primera l'Anna Oliver substituint en Jaume Roura, i la Pilar Busquets i la Mercè Juanola substituint en Joan Estarriola, i ara com alcaldessa la Dolors Bustins Serarols.

I bé, per anar acabant, amb el Sr. Ferrando vàrem implantar celebracions d'aniversaris, Nadal, Sants... amb tots els treballadors i ho vàrem continuar tant amb en Jaume Roura com amb en Joan Estarriola, i això només pot passar i continuar si hi ha un bon ambient de treball. I parlant d'ambient de treball, no puc deixar d'anomenar la gent de la brigada, començant amb en Biel Galceran i en Josep Oliver i després amb en Josep Galceran, l'Eloi Comas, Pere Soria, en Pedro Iglesias, al personal de neteja de l'Ajuntament, la Maria, la Leonor, l'Angelina i la Rosa. Les persones de les oficines començant per l'Anna Oliver, l'Anna Graboleda, més tard la Mercè Morente, la Raquel Xargay, la Montse Valero, els tècnics del Consell Comarcal, l'Emili Bota, Martirià Teixidor, la Montse Quintana, en Joan Marquès, la Mía Busquets, el tècnic de joventut en Robert Fàbregas, al personal d'intervenció del Consell Comarcal i al personal de Prodaisa.

També un record als carters i carteres, començant per en Nar-

cís Mayoles, de qui vaig aprendre a conèixer moltes herbes per a fer la ratafia i més història de la guerra del 36 que en els llibres, com també dels viatges que feia cada any. Llavors la Teresa Galceran i els seus substituïts. Així com els mossens, el Sr. Josep Riera, Mn. Salvador Pagès, Mn. Barcons, Mn. Àngel Torres i Mn. Jordi Font amb qui també compartim i hem compartit obres i diferents moments durant tots aquests anys. Com també amb molta gent del municipi que han posat la seva confiança en mi, explicant-me moments de la seva vida, altres demanant un consell, amb tothom he intentat saber escoltar i he procurat dins les meves humils possibilitats fer la feina amb honestedat, treballant amb dedicació i atenent les necessitats de les persones que tenien dificultats. I fent conya parlant amb les secretàries de pobles petits dèiem que en els municipis petits, menys de llevadores ho hem fet gairebé tot.

Bé a tots vosaltres us he de donar les gràcies, molta gratitud a tota la gent del municipi per aquests anys que hem compartit el treball, diferents moments, uns alegres, altres tristos, és a dir hem compartit la vida, i almenys a mi m'ha ajudat a aprendre, a créixer com a persona i a crear uns vincles amb un munt de persones que s'han convertit en amistsats.

I com a punt final un agraïment a la meua família. Als meus fills i parelles que sempre hi són fent pinya i en especial al meu home, en Joan, perquè m'ha ajudat molt en tots aquests anys de secretària-interventora en temes legals, recursos de l'administració i altres. Moltes gràcies a tots.

I res més que desitjar-vos una bona Festa Major, que sortiu a compartir-la amb amics, familiars i veïns, en definitiva que aneu a fer poble. **Moltes gràcies per la vostra atenció, ha sigut un plaer.**

La Lloca

L'Ajuntament de Fontcoberta ha organitzat, un any més, La Lloca amb la col·laboració de La Clika, entitat de joves del municipi. El divendres 11 de juliol es va programar un espectacle de màgia a càrrec de Mag Nil. Aquest jove artista ha actuat a diversos festivals de màgia d'arreu de Catalunya, aconseguint diversos premis com el Premi Jove al Festival Lee Chang de Badalona, finalista als

20 premis Magicus Barcelona i el 3r Premi al Santa Coloma Màgica. La segona proposta va ser una setmana després amb un concert del grup Sawasawa. Una formació de trio amb violí, guitarra i veus que van oferir un directe fresc en forma de versions a ritme de rumba. La Lloca és una proposta de sopar i espectacle a la fresca. La Clika va ser l'encarregada de portar el servei de bar.

Segona Festa del Batre

El dissabte 19 de juliol es va tornar a celebrar a Fontcoberta la segona Festa del Batre del Pla de l'Estany per posar punt final a la temporada de sega tot reivindicant i celebrant la pagesia. La Festa del Batre és una festa popular que impulsa la Cooperativa Agrícola de Banyoles i que pretén reunir el màxim nombre de màquines recol·lectores per segar, totes alhora, el mateix camp. A l'edició d'enguany, un total de 35 màquines recol·lectores de les 39 inicialment inscrites provinents del Pla de l'Estany i de comarques limítrofes es van sumar a la festivitat; juntament amb les seves famílies i curiosos que no es van voler perdre la cita, al voltant d'unes 400 persones. Per una banda, un objectiu era reunir als diferents segadors i segadores; i per l'altra, donar a conèixer l'ofici de la pagesia a la ciutadania.

La Festa del Batre va començar a les 9 del matí amb un esmorzar popular, juntament amb inflables pels més petits. A partir de les 11 va començar la sega en un camp vora el pavelló, i totes les màquines es van col·locar al camp d'exposició de forma escalonada i en format de piràmide invertida disposades a segar-lo. A continuació, les màquines es van col·locar de costat ordenades per marques i models perquè la gent pogués veure'n l'evolució. Per acabar, i com a novetat d'enguany, es va organitzar un dinar popular.

A dalt, a l'esquerra, una bona mostra de recol·lectores. Al mig, una de les primeres recol·lectores dels anys seixanta que es van poder veure a les nostres contrades. A la dreta, ambient de trobada i festa. A baix, a l'esquerra, les recol·lectores en plena feina. A la dreta, exposició de les diferents recol·lectores vora el punt de benvinguda.

Birravenut 2025: cervesa artesana, alegria i molta vida a Vilavenut

El 28 de setembre, Vilavenut va acollir una nova edició de Birravenut, la festa de la cervesa artesana que ja s'ha convertit en una cita imprescindible per als amants del bon ambient, els productes locals i la diversió per a totes les edats.

La jornada va començar amb un dels moments més esperats: anar a buscar la Karretilla d'aquest any, l'Anna. Els veïns van anar fins a casa seva, on els esperava amb un esmorzar per agafar forces abans de començar. Després, l'Anna va fer el pregó i el brindis d'inici, que van donar oficialment el tret de sortida a la celebració.

Al llarg del matí, la música reggae de DJ Papu Palut va posar banda sonora a un ambient relaxat i festiu, mentre un *photocall* amb perruques i complements animava tothom a immortalitzar el moment amb fotografies divertides. La selecció de deu cerveses artesanes va ser un dels grans atractius del dia, amb sabors per a tots els gustos.

A l'hora de dinar, una arrossada popular i una gran varietat de broquetes van satisfer els paladars més exigents. L'humor i la màgia van arribar de la mà de Madame Mental, una mentalista i clown que va fer riure petits i grans amb el seu espectacle ple de sorpreses.

La tarda va continuar amb molta energia gràcies a l'actuació de Pelukas, que va fer ballar tothom amb la seva música plena de ritme i bon rotllo. El DJ resident Robert de Palma va posar el punt final amb una sessió que va allargar els últims balls del dia.

Durant tota la jornada, Vilavenut va acollir diverses parades amb productes de roba, cosmètica natural, artesanian en fusta i altres propostes

creatives. Famílies, joves, gent gran... la festa va aconseguir reunir persones de totes les edats en un ambient càlid, alegre i molt participatiu.

L'organització del Birravenut vol agrair la visita de l'Oncovespada que va arribar al poble al migdia després de completar la seva ruta des del pavelló de Fontcoberta fins a Vilavenut. Les vespes van fer parada al nostre poble

i van sumar-se a la festa. Ens omple d'orgull que aquesta iniciativa solidària hagi format part del Birravenut 2025.

Birravenut 2025 ha estat, un any més, una celebració rodona: cervesa artesana, cultura local i una comunitat que sap gaudir de la vida amb entusiasme i bon humor. Ja comptem els dies per a la pròxima edició!

21

A dalt, l'equip de Birravenut. Al mig, a l'esquerra, arribada de la Karretilla. A la dreta, actuació de la clown Madame Mental. A baix, a l'esquerra, l'ambient a la tarda. A la dreta, el concert de Pelukas. Al detall, el programa de Birravenut

Diada Nacional de Catalunya

Lonze de setembre la plaça de Catalunya va acollir l'acte organitzat per commemorar la Diada Nacional de Catalunya.

La celebració va començar amb la lectura de dos textos escrits per Narcís Ribot i el poema "Ara mateix", de Miquel Martí i Pol, llegit per Mercè Juanola. Tot seguit, l'equip de govern i la pregonera de la Festa Major de Fontcoberta, Maria Grau, van llegir el Manifest de l'Associació Catalana de Municipis, que aquest any posava l'accent en el paper fonamental dels ajuntaments en la construcció d'una Catalunya lliure i sobirana, emfatitzant la protecció de la llengua catalana, l'arrelament al territori, la cohesió social i la responsabilitat davant reptes globals com les migracions, les crisis econòmiques i el canvi climàtic. L'acte va continuar amb una cantada d'havaneres a càrrec del grup Veus empordaneses, molt aplaudida pel públic, seguida d'un rom cremat preparat pel Sr. Toni Cervera. La jornada va concloure amb una sardinada popular, organitzada pels integrants de la Comissió de Festes de Fontcoberta.

22

L'Ajuntament vol agrair a tots els que fan possible aquesta celebració, així com als veïns i veïnes que hi van assistir, per contribuir un any més a la commemoració de la Diada Nacional de Catalunya.

Oncovespada 2025

El passat diumenge 28 de setembre es va fer la I Trobada de Vespes solidària en benefici de l'Oncolliga Girona. Després d'esmorzar, es va sortir del pavelló de Fontcoberta fins a Vilavenut, on es feia el Birravenut, en una ruta de 36 km. En arribar es van sortejar diversos obsequis dels col·laboradors de la Trobada. Gràcies a tothom. 🍷

Al butlletí número 294 del trimestre passat es va detectar un error en l'escrit del peu de les imatges de la Festa del Cargol. Ha de dir: «...Berta Serrano, segona classificada, a la dreta. Falten Susanna Figueras i Catalina Gifreu, terceres classificades».

TREBALLS PREMIATS DEL CONCURS LITERARI ALZINA RECLAMADORA D'ALUMNAT DE FONTCOBERTA

EL NEN I EL FANTASMA

2n premi de 3r de Primària de Pol Barberà i Soler de l'Escola Alzina Reclamadora

Una vegada hi havia un fantasma alt, poruc i mandrós. Estava sol i trist. Ningú volia ser el seu amic perquè li tenien por. Vivia, tot sol, a una casa abandonada, la més vella de Melianta.

Una nit fosca es va aixecar del llit i va decidir preguntar a tots els nens si volien viure amb ell. Va agafar el cotxe per anar a buscar amics. Però el cotxe era molt vell. Anava cap al poble de Fontcoberta, i de sobte el cotxe es va espatllar i no el va poder arreglar. Per sort, tenia una manta i es va abrigar. Va poder arribar caminant, fins al poble. Va anar preguntant a tothom

si volien ser el seu amic. Però l'últim nen que li quedava preguntar, li va dir que no.

Quan ja marxava molt trist, de cop... un nen el va cridar. El fantasma es va parar i el nen li va donar un peluix.

El fantasma va marxar molt content. Va anar a casa seva i va agafar un dinosaure de joguina. El va anar a portar a aquell nen.

El nen li va encantar i es van fer molt amics.
Conte contat, aquest conte s'ha acabat.

L'EMMA I LA FOSCOR

2n premi de 5è de Primària de Beth Lozano Moya de l'Escola Alzina Reclamadora

En el petit poble de Besalú hi vivia una nena petita que es deia Emma. Amb els seus 6 anys tenia por de la foscor. No dormia gaire, però de tant en tant el seu germà que tenia 14 anys, la deixava dormir amb ell. Una nit que el seu germà estava de colònies va haver de dormir sola.

Emma no va dormir en tota la nit. Però al dia següent a les 3:00 h va sentir un soroll a l'armari i de seguida va cridar els seus pares. Els seus pares van arribar espantats. I l'Emma de seguida va dir:

—Hi ha alguna cosa a l'armari, tinc por!- va dir espantada.

—No hi ha res— va dir el seu pare.

—Es clar que no— va dir la seva mare- no ens tornis a despertar per coses així.

Ella estava segura d'haver sentit soroll, va intentar dormir però no podia. Va obrir la porta de l'armari i no hi havia res. De cop:

—Hola— va dir alguna cosa— soc la foscor, i tu?

—Emma! On estàs?— va dir tremolant i espantada.

—Obre el llum i ho sabràs.

Va obrir el llum.

—Aaaaaaa!!!— va cridar l'Emma.

—Para de cridar!— va dir— he estat cada nit dels últims tres mesos seguint-te durant la nit.

—Així que m'has estat seguint?

—Sí!

La foscor li va explicar moltes coses i li va dir:

—Em vols acompanyar una nit?

—Sí!

La foscor la va portar a visitar la nit i li va ensenyar els seus amics: el somni, el soroll i la por.

Va veure el treball de cada un i l'Emma s'ho va passar molt bé. Quan van arribar a casa, la foscor li va explicar que el seu major enemic és el dia. A partir d'aquell dia, quan l'Emma tenia por, la foscor la portava a fer un volt per la nit. Però ara l'Emma ja no tenia tanta por. Catacric, catacrac, aquest conte ja s'ha acabat.

Fets i gent

24

Melianta des de la Farrès

Aquest estiu hem gaudit d'una bonica vista d'una part de Melianta des de la Farrès amb un camp sembrat de gira-sols entre els dos nuclis de població. A la foto, a més, es veuen les següents muntanyes, d'esquerra a dreta: Sant Patllari, el Montfalgó amb el Puigsacalm al fons, el puig Clarà, el puig de les Gitanes, sobresurt el Puigsallança a sobre de la serra de Can Ginestar, els Tres Termes de Boquià i amb Sant Julià del Mont a sobre, el Pi de Sant Josep i el puig de Ca N'Hortós.

Benvingudes orenetes!

El costum de les orenetes de nidificar en les façanes de les edificaci-

ons humanes les converteix en una espècie molt propera a les persones. En la majoria d'ocasions, aquest fet fa que les persones tinguin una manera senzilla d'acostar-se a la natura i fan el possible per protegir els

nius o fins i tot per atreure-les! Tot i això, algunes persones continuen destruint els seus nius a causa del desconeixement del gran benefici que aporten les orenetes i l'excepcionalitat d'aquests ocells migradors.

A la pàgina 24, a dalt, Melianta des de la Farrès. A baix, un bon grup de nius d'orenetes en una casa de Melianta aquest juliol.

Les orenetes ens anuncien l'inici de la primavera, fan milers de quilòmetres per criar als nostres pobles i ciutats, són un excel·lent indicador ambiental i a més són grans consumidores de mosquits, el millor insecticida natural. Heu de saber que el Projecte Orenetes té cura de la seva protecció. Els nius d'orenetes estan protegits per llei i que la seva destrucció pot comportar multes molt elevades. Les orenetes, els seus nius i els seus polls gaudeixen de la protecció de fins a tres lleis: una estatal, una autonòmica i una europea.

Participació a l'Oncotrail 2025

Un grup de fontcobertins va participar, una vegada més, a l'Oncotrail, una prova esportiva de córrer o caminar, que es va celebrar a Palafrugell i entorns el passat dissabte 4 d'octubre amb la finalitat de recaptar fons per a l'Oncolliga Girona. Els costos per participar-hi van anar a càrrec de Fontcotrail. L'equip, format per vuit membres, va córrer amb el nom d'Unió Esportiva Fontcoberta. Van tardar 12 hores i 6 minuts en fer el recorregut de 100 km de manera seguida. Es va fer en dos grups de quatre corredors i mentre uns participaven els altres descansaven. Van quedar quinzens d'un total de 337 equips que van acabar la prova. Enhorabona! Els vehicles que es varen utilitzar en aquesta edició, per portar-los d'un lloc a un altre, els van deixar en Jordi Mon-

canut i en Francesc Xavier Cros, conduïts per Josep Rodríguez i Jordi Bustins. Un dels objectius a curt termini és crear una secció de trail. Adrià Mitjavila, president de Fontcotrail i en nom dels participants, agraeix els comerços i particulars que van ajudar en alguna cosa, ja sigui amb material o deixant posar en el seu establiment una guardiola amb una aportació econòmica.

Demografia juliol, agost, setembre 2025

NAIXEMENTS

Cap

DEFUNCIONS

30-09-2025: Lluís Puigdemont Julià

CASAMENTS

14/07/2025: Raul Pérez i Ginesta Ferrer

23/08/2025: Víctor Argentó i Judit Estarriola

27/08/2025: Marc Martín i Núria Galceran

12/09/2025: Sergi Teixidor i Jordina Juncà

**Nota: La demografia correspon als registres de l'Ajuntament*

Els integrants de l'equip Unió Esportiva Fontcoberta participants a l'Oncotrail 2025, d'esquerra a dreta: drets, Jordi Reig, Josep Reig, Sergi Felip, Aleix Cervera, Albert Vergés, Josep Rodríguez (conductor al matí); ajupits, Teresa Mas de Xaxars, Ramir Coma i Marina Guerrero.

L'entrevista

Per Jaume Colomer

Miquel Mitjavila Vidal

26

En Miquel ens explica, entre altres coses, la celebració del cinquantenari del Pessebre Vivent de Fontcoberta. Moltes gràcies.

Ara ets el president del Pessebre Vivent de Fontcoberta però fa anys que estàs involucrat en aquest Pessebre.

Em va tocar ser president perquè faltava aquest càrrec i com que m'he jubilat aquí estic. Encara que sigui president, som tots els qui fem coses perquè treballem per comissions No passo per endavant sense que ho sàpiguen els companys. L'Eva Capellera, per exemple, coordina més les coses. El 2005 vaig entrar a la junta vella, junt amb l'Eva, quan en Lluís Alemany, que llavors era el president, em va demanar, jugant a *futbito*, si volia ser-hi i li vaig dir que sí. Al principi, però, esquivava un xic les reunions i els deia que ja vindria amb el camió i que faria el que fes falta. Amb la junta nova vam començar el 2009. Són

molts anys i hi ha d'haver un xic de relleu. És un moguda molt gran i al setembre ja comencem a reunir-nos, aquest any a principi del mes. A començaments d'octubre es començava a treballar sobre el terreny quan la brigada municipal no ens ajudava perquè s'ha de netejar amb la desbrossadora, cremar la brossa, etc. Can Pujol queda fet una pena d'un any a un altre.

Aquest 2025 se celebrarà els 50 anys del Pessebre Vivent de Fontcoberta. Són molts anys d'esforços de molta gent.

Sí, la sort és que hi col·labora molta gent, més d'una trentena de contactes al WhatsApp. No sempre hi som tots però ho anem tirant endavant.

Esteu preparant alguna celebració especial? Ens pots avançar alguna cosa?

Doncs sí. Ho avanço, però no tot perquè volem que hi hagi alguna sorpresa. Quan fem el dinar habitual volem reunir, també, antics figurants. En aquest dinar hi haurà sorpreses. També volem reunir, si és possible, tots els qui han fet de nen Jesús en aquests 50 anys, que també els convidarem al dinar. Farem un cartell especial dels 50 anys que abans el dissenyava l'Eva i aquesta vegada el farà una dissenyadora local.

De fet, el 30 de març ja es va fer a Fontcoberta un primer acte amb una trobada de la Federació de Pessebres Vivents de Catalunya.

Ens va tocar fer l'assemblea perquè ja estàvem dins la celebració dels 50 anys. Ens l'havien adjudicat en la presidència de Mariona Estarriola. Hi va haver molta participació. Valorem molt el fet d'estar integrats a la Federació. Tenim avantatges amb una quota mínima, entre altres l'assegurança o el caldo Aneto que repartim al finals i ens surt gratis perquè aquesta marca col·labora amb els pessebres associats a la Federació (ho donen segons el nombre de visitants de l'any anterior, penseu que l'any passat

vam batre el rècord amb uns 1.500 visitants en els dos dies de representació), etc.

Com us podem ajudar perquè el cinquantenari del Pessebre sigui sigui ben reeixit i recordat?

Com més gent pugui participar, més maco serà el Pessebre. Els quadres s'han de veure complets, tot i que a vegades ens falten figurants i algú de la junta s'hi ha de posar. Estem fent molta publicitat a les xarxes però hem de vigilar les falques als diaris, revistes o ràdios perquè surten molt cares. El pressupost és el que és i no podem estirar més el braç que la màniga.

Les institucions també us poden ajudar.

Sí, tenim la subvenció de l'Ajuntament de Fontcoberta i com que tindrem més despeses mirarem si el Consell Comarcal del Pla de l'Estany, la Diputació de Girona o el Departament de Cultura ens poden ajudar. A més, l'Ajuntament col·labora molt amb la brigada (passa alguns cables, trasllat de material...), el generador que ens deixa, etc.

Qui forma la junta del Pessebre Vivent de Fontcoberta?

La junta l'integra l'Eva Capellera, l'Engràcia Pont, la Carme Lamarca, en Francesc Xavier Cros, en Lluís Silva, la Pilar Gratacós, en Josep Banal i jo mateix. Però tenim molts col·laboradors que ens ajuden puntualment en tasques concretes. Qui vulgui formar part de la junta benvingut serà perquè cal pensar en possibles relleus. Si som molts, algú pot fer un pas al costat. De fet som una associació que es regeix amb estatuts aprovats per la Generalitat.

Esteu oberts a rebre material que us pot ser vàlid?

Sí, sí, que estem oberts. L'any passat, per exemple, un veí de Melianta ens va proporcionar bótes de vi que no feia servir. Així, com més bótes hi ha més complet queda el quadre. Anem també a la Fira del Cop d'Ull per si trobem alguna cosa que ens pot anar bé i sempre trobem alguna cosa.

El Pessebre Vivent de Fontcoberta sempre ha tingut molts figurants i col·laboradors, veritat?

Sí, però si n'hi hagués més, aniríem més bé. Estem al voltant d'uns 120 figurants, però alguna vegada hem arribat a més, això en un sol dia però en els dos dies n'hi ha més, fins a uns 200. El dia 25 de desembre n'hi ha més que el dia 26. Aquest any però, farem el Pessebre el 27 i el 28 de desembre perquè ens va més bé per fer el muntatge. Estem oberts a figurants de fora Fontcoberta. L'any passat, per exemple, em va trucar en Miquel de la llibreria Dictum per ser-ne i va fer de picapedrer.

Normalment els figurants són estàtics, però n'hi ha que no.

Sí, és així. Un any es va fer que els figurants es podien moure però va ser com un mercat i la mainada corrien però no s'ha fet més excepte en algunes escenes. Vam decidir, per exemple, que els romans fessin una mica de desfilada; queda molt bé, també, fer-ho a l'empadronament quan en Jaume Fañanàs llegeix l'edecte o al campament

romà on els cavalls es mouen i es toquen tambors i trompetes. Les ovelles, que ens porta en Canet, com que no hi estan més de 2 hores és com si les portessin a pasturar. Abans que es guardaven els cavalls a can Pujol Petit d'un dia per l'altre i s'havia de demanar permís.

Rebeu el suport de diferents entitats com el dels manaies de Banyoles.

Fa dos anys vàrem fer un pacte amb els manaies de Banyoles. Com que tenim uns 15 vestits de romans, a vegades els hi hem cedit cascos o escuts i ells ajuden a la desfilada de romans. També s'han fet actuacions puntuals de la coral de Fontcoberta (ara Fontcoberta Canta), l'Escola Alzina Reclamadora o alumnat de l'Institut Josep Brugulat que han de fer unes hores de voluntariat i venen a muntar i desmuntar o a fer de figurants.

El marc del poble de Fontcoberta és ideal per al Pessebre Vivent i ho heu de gestionar amb els propietaris.

Quan comencem a preparar-ho contactem amb tots els propietaris i els hi fem saber què volem fer. També hi ha propietaris, com en Quatre Soques, que col·laboren cedint-nos els camps on s'aparca. Aquest any segurament haurem de posar més aparcament. Sempre respectem el que ells ens diuen. En tots aquests anys, s'ha fet alguna escena a totes les cases del poble de Fontcoberta, tant a fora com a dins. Però ens hem d'adaptar i fer canvis en el recorregut si estan en obres o alguna part està en mal estat. Sense el seu permís no podríem fer el Pessebre. A tots ells, després els convidem a dinar.

La gestió del vestuari deu ser important. Com ho feu?

Ho porten molt bé la Mercè Morente i l'Annie Gili. Miren si falta alguna cosa, compren els que necessitem, miren si estan bé, els netegen i planxen si cal... Els hi porta molta feina. Es guarden a l'Ajuntament Vell i es reparteixen a l'Escola Vella on són penjats en carros de penjadors. Quan la Bordas va plegar ens en va oferir uns quants a bon preu. En 50 anys hi ha passat molta gent i n'hem après sobre la marxa, hem agafat experiència. L'Angelina Noguer o la Pilar Planas, entre altres, en van preparar molts durant uns quants anys.

El Pessebre va néixer a redòs de la parròquia de Fontcoberta, però ara quina relació hi teniu?

La relació és molt bona. Abans, quan el Pessebre anava a nom de la parròquia, el rector havia de signar la llibreta d'estalvis i autoritzar les despeses. Ara ens hem apartat de la parròquia, som completament autònoms. Mossèn Jordi Font, no ens posa cap pega, ajuda i col·labora, deixa els baixos de la rectoria com a magatzem de material o per fer alguns quadres. 🐾

Podeu seguir l'entrevista completa a la pàgina web de l'Ajuntament.

El nostre patrimoni

Apunts de Geologia 1: La *bauma* del Lladre

Salvador Sarquella Canals

Bauma del Lladre, vora esquerra de la riera de Farga.
Foto: Salvador Sarquella.

Una *bauma* és una concavitat sota roca poc profunda. La *bauma* del Lladre està situada al clot de l'Infern, a la vora esquerra de la riera de Farga i a una altitud de 156 m. En aquest primer "Apunts" s'ha escollit la *bauma* perquè l'erosió de la riera ha fet aflorar en la vertical els materials geològics que determinen el paisatge del municipi - amb petits turons, boscos i camps de conreu - i que geològicament forma part de la Conca Neògena de l'Empordà. A l'est d'aquesta conca, la falla de Camós-Celrà la separa de la Conca lacustre de Banyoles-Besalú.

Durant l'Eocè (56 a 34 m.a.) s'inicià la formació dels Pirineus i a l'Oligocè (34 a 23 m.a.) es va produir l'emersió generalitzada d'aquesta serralada. Al Miocè (23 a 5 m.a.) i al Pliocè (5 a 2,5 m.a.), ambdues èpoques del període Neògen, es produïren falles que provocaren aixecaments i enfonsaments com a conseqüència de la distensió que separà i trencà blocs en les fases menys intenses de la formació dels Pirineus. Aquests moviments formaren la Conca Neògena de l'Empordà. Durant el Pliocè, com a conseqüència de l'erosió i la sedimentació, es dipositaren els sediments que formen les roques de la Conca. Una regressió marina -moviment de la línia de la costa mar enfora- augmentà la capacitat erosiva de la xarxa de rius i rieres que s'estaven instal·lant en la Conca originant la morfologia actual.

Les roques que afloren majoritàriament al Baix Empordà, i al municipi de Fontcoberta, són sedimentàries detrítiques del grup de conglomerats i de gresos, més o menys compactats i cimentats, intercalats amb nivells d'argiles. Els conglomerats contenen fragments grans i arrodonits, sobretot de naturalesa calcària, i les argiles fragments més petits. Com que aquestes roques tenen diferent compactació, es produeix una erosió diferencial que arrastra primer les argiles. Els abundants còdols calcaris del conglomerats s'han utilitzat com a recurs en els abundants forns de calç de la zona.

La visera de la *bauma* del Lladre està formada pels conglomerats, més resistents a l'erosió que les argiles que es trobaven al dessota. En desplaçar les argiles s'ha originat la cavitat que donà lloc a l'indret. La infiltració de les aigües superficials a través dels conglomerats i l'erosió de la riera quan el cabal sigui important, contribuiran a socavar més la base dels conglomerats i el seu posterior despenament. 🐾